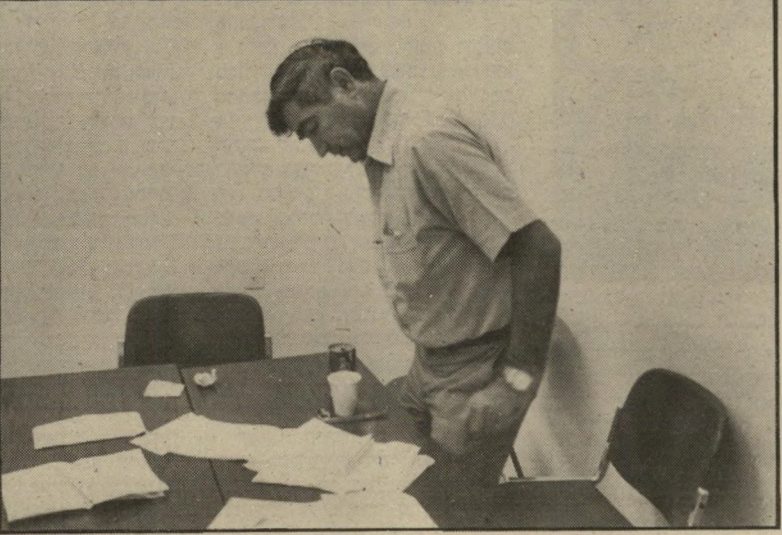
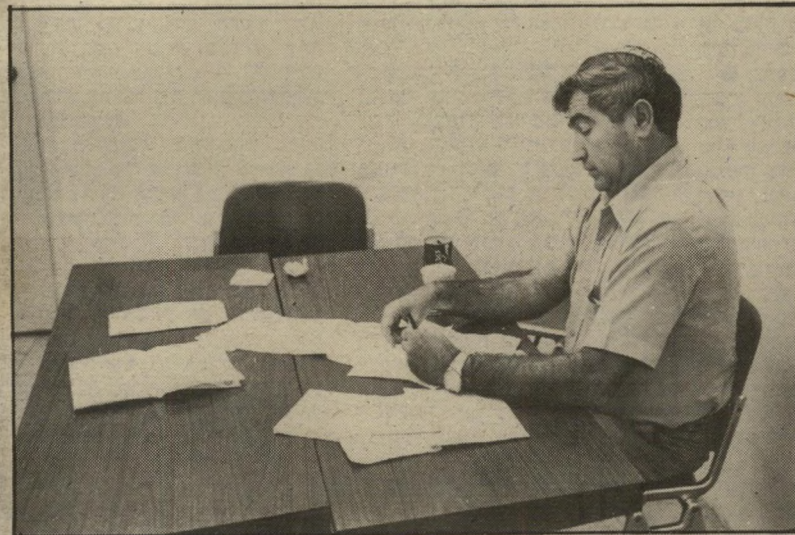

העולם הזה הצליח להגיע אליו דווקא דרך החלון. בתצלומים למעלה. מימין לשמאל: יהודה בן-מאיר נכנס לחדר. לבשר כי בקלפי מסתמן נצחון. בן-מאיר יוצא. והמר המהורהר מבקש שלא יפריעו לו עוד. למטה: השר לעתיד חוזר לכתיבת נאום הניצחון. צילם: צבי טל

זבולון המר נקלט בעדשת המצלמה ברגעים הגורליים בוועידת המפד"ל, כשהסתגר בחדרו. כולו נרגש, בציפיה לתוצאות הבחירה. מעבר לדלת הסגורה, במיסדרון, הצטופפו מאות מאוהדיו. ביניהם עיתונאים וצלמים. צלם

רק מודעי לבדו יודע על סמך מה הוא ספור שיחזור לממשלה. באחרונה נפוצה שמועה על שר ליברלי, שאי-רץ בשבת בבוקר, לכיתו של השר משה שחל שבדניה על הכרמל, והפי ציר בו שיעמוד בסירובו לצרף את מודעי, עמיתו למפלגה הליברלית, כחזרה לממשלה. בעוד הטוטו נמשך — מי מבין שלושת השרים עשה זאת, כשכולם מאזכרים את העובדה שמושה ניסים, מחליפו של מודעי ב-מישרד האוצר, אינו נוסע בשבת — מסתברת אמת לאיפחית — מסתברת. אין זה משנה מי מבין השלושה דיבר עם שחל בכיתו, שכן כל השלושה דיברו עימו על כך.

של ייגאל הורביץ, את תפקיד שגריר ישראל בצרפת, אחרי סיום כהונתו של עובדיה סופר.

■ חבר הכנסת יצחק מיר, דעי, הנמצא בעמדת-המתנה למועד שבו יחזור — לדעתו — לממשלה, ישב במינוח הכנסת. לפתע חלף על פניו יריבו משכבר הימים, מושה גור, שהודיע על פרישתו מהממשלה במועד הרוטציה. רוח-פיוס שטפה את מודעי, הוא הושיט את ידו לגור ואמר: "אני מבין שאתה יוצא, ואני נכנס."

ממשרד המשפטים דול-פת רכילות קצת מדאיגה: ה-אמון בין היועץ המישפטי לממשלה, יוסף הריש, לבין צוות משרדו הנכיר — הכוונה בעיקר לשלוש הנשים שבחבר קרפ והודית צור — ולכן נאלץ חריש להתמודד עם החומר המסוכן של פרשת השב"כ, על כל ספיחיה, לבדו.

■ מרכלים גם כי שימעון פרס, ראש-הממשלה בהווה ו-שר החוץ בקרוב מאוד, מציע לזלמן שובל, מס' 2 בתנועתו

נוועדה, והיה אפילו קלוזאפ (תצלום תקריב) בן חצי שנה על ארצי. ובתום הדיון — את מי ראינו כטלוויזיה? את הכוכבים הקבועים: חברי הכנסת מרדכי וירשובסקי ושולמית אלו-ני. יוסי שריד, כוכב גדול עוד יותר, החמיץ איכשהו את ההודמי נות.

■ בכלל, השבוע שעבר היה החרשות ברדיו ובטלוויזיה ובעי תונות הכתובה, בקשר לפעילותו בפרשת פרקליטי השב"כ. ביום הרביעי הוא היה מבוקש במיוחד על-ידי התיקשורת. עקב כניעתו לבקשתו של שימעון פרס, שיסיר את תביעתו לקיים דיון דחוף על כך במליאת הכנסת. את ארצי, שבימים כתיקונם אינו זוכה באיזכור תיקשורתי שוטף, שלא לדבר על כותרות, לא ניתן היה לאתר. הוא פשוט נעלם. מסתבר שדווקא כאותו הלילה שבו היה יקיר התיקשורת, הוא בחר לחזות במופע של רקדני להקת קול ודממה, ולא ידע כלל באיזו תדירות מצלצל מכשיר הטלפון בביתו.

אריאל שרון, כוכביה תיקשורת של השבוע שעבר, רגיש ביותר למה שהתיקשורת מדווחת עליו. עובדה: בסוף השבוע נסע שרון לחו"ל. עיתונאי מדיני, שתקף אותו באחד מעירי תוניסיה השבוע, נאנח בהקלה באוזני אחד מעוזריו של שרון: "לפחות אירק לא יקרא את מה שכתבתי עליו". אין סיכוי! לא יאחרה החשבה לבוא. הוא יקרא את זה בעיון למחרת ה-פירסום. הוא דואג לקבל ליקט-עיתונות עליו גם כשהוא נמצא בחו"ל!"

האיש שמגיע לו קרדיט גדול על משברו-שרון הוא עורך-החדשות של קול-ישראל, צבי ישראל. הוא האיש שערך את מהדורות החדשות ב-שבת בערב. מהרגע שהגיעה אליו הקלטת שהכילה את תגור בלו של שרון על הטבח באיסט טנבול, בין שאר החומר שהציף את המערכת, קלט ישראל את חומרי-הנפץ הטמון בדברים והתחיל לשררם בהבלטה מרובה, מדי מהירות-חדשות. כך הכין את האווירה לפיצוץ שהתחולל למחרת בבוקר.

רחל בן-שבת, המזכירה הכל-יכולה של המפלגה הליברלית בתל-אביב, נישאת השבוע לבחירי-לבה שמוליק זיפ-בלט. הכלה המיועדת חיפשה מקום אזורי שבו תוכל לארח את כל מכריה, ביניהם, כמובן, בכירי מפלגתה. לבסוף בחרה להתחתן בלב הפרסים שליד החובות.

לא במכונית גרמנית

• נשיא המדינה, חיים הרצוג, וראש-הממשלה, שימעון פרס, הגיעו במסוק מיוחד לחתונת בתו של רענן נעים ברמות-נפתלי שבגליל. נעים ביקש מכמה צעירים, חברים של הכלה, שיכינו את מכוניותיהם. ימרו וינקו אר-תם ויסעו לשדה-התעופה במחניים לקבל את האנשים המכובדים ולהסיעם לחתונה. יוסי סנדלר, תושב מטולה, עשה הכל כדי ש-מכונית הבי-מיו 520 שלו תהיה מצווחת ונקיה. מו-סי ביקשו שיוביל את נשיא-המדינה. בשעה היעודה ירד יוסי למחניים. כשנחת המסוק נישג לפמלית הנשיא והודיע כי הוא מוכן ומזומן להוביל את הנשיא לרמות-נפתלי. הנשיא הביט במכונית והודיע: "אני מצטער, אך איני נוסע במכונית מתוצרת גרמנית! למזלו של הנשיא היו בשדה התעופה מכוניות אחרות שאינן גרמניות. אחת מהן הובילה אותו לחתונה — וכך הוא שמר על העיקרון שלו."

חיים הרצוג
לא BMW

כניגוד לפירסומים שהופ"צו לאחרונה, כאילו, "סר חינו של יוסי אחימאיר" בעיניו של מעסיקו, ממלא-מקום ראשי-הממשלה יצחק שמיר, מרווחים מלישכת-שמיר כי הוא שריר וקיים, ומי שעודד את אחימאיר אחרי הפירסומים היה דווקא שמיר עצמו. בחוגי-שמיר גם נוקבים בשמו המפורש של "אחד מעריו של שימעון פרס", כאחראי להפצת השמועות ה-אלה.

זמיר, המוצף בקשות להתראיין, מסרב כולם בתוקף. במהלך הרצאותיו בקנדה הופתע משהתבקש להתייחס לפרשת-השב"כ, הוא עשה זאת, כך מרווחים, בזהירות רבה.

יום הדיון בוועידת החוקה-הידיק ממשפט על הנתק שבין פרק-ליטי השב"כ לבין נציגי הפרק-ליטות במשרד המשפטים, שרי גיע לדיון לבוש למישעי, מעונב ומצוחצח. הסיבה: מתכוונים להקציב לו כמה שניות יקרות-מפז בטלוויזיה. ארצי אכן מילא אחרי ההנחיות, צוות-הטלוויזיה אכן הנציח כמה שניות מהדיון